

Μητροπολίτης Μαρωνείας: «Το φως του κόσμου»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Με τίτλο «Το φως του κόσμου», ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής](#) κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 13 Ιουλίου.

«Τα «καλά έργα» λοιπόν, που ζητεί ο Χριστός από εμάς, δεν είναι μία απλή εκτέλεση καθήκοντος, μία αυστηρή αγαθοεργία, μία ψυχρή προσφορά βοήθειας. Έχουν ομορφιά είναι γεμάτα αγάπη, χάρη Θεού και χαρά. Όχι εξυπηρέτηση παγερή, ευγένεια κατά παραγγελία, αλλά αυθόρμητη, προσφιλής καλωσύνη, γεμάτη φως στην καρδιά και στο πρόσωπο. «Ούτω λαμψάτω το φως υμών έμπροσθεν των ανθρώπων»», ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

«ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

Πιό τιμητικός χαρακτηρισμός απ' αυτόν πού δίδει ο Χριστός στους μαθητές του στη σημερινή Εὐαγγελική περικοπή τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, δύσκολα βρίσκεται: «Ὑμεῖς ἐστέ τό φῶς τοῦ κόσμου». Τούς ἀποκαλεῖ δηλαδή μέ τό δικό του ὄνομα, διότι Αὐτός εἶναι «τό φῶς τό ἀληθινόν, πού φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον». «Ἐγώ φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθα», γιά νά σκορπίσω τά σκοτάδια τῆς συγχύσεως καί τοῦ χάους. Μᾶς καλεῖ νά γίνουμε φῶτα στόν κόσμο πού ἀντανakλοῦν τήν ἀκτινοβολία Του.

Αὐτή ἦταν πάντοτε ἡ αὐτοσυνειδησία τῶν ἀληθινῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ.

Τοῦτο ὅμως τό φῶς, πού ἀναψε μέσα μας, δέν δόθηκε ἀποκλειστικά γιά μας, γιά νά τὸ ἀπολαμβάνουμε προσωπικά καί ἐγωιστικά. Ἄν τὸ κρύψουμε «ὑπὸ τὸν μόδιον», ἂν τοῦ στερήσουμε τὸν ὀρίζοντα ἀκτινοβολίας, ὅχι μόνο δέν θὰ ἀνταποκριθῇ στοῦ σκοποῦ τῆς ὑπάρξεώς του, ἀλλὰ καί θὰ σβήσει.

Κάθε φῶς πρέπει νά λάμπει. Εἶναι στήν φύση του νά διακρίνεται, νά φαίνεται. Μιά φωτισμένη ἀπό τόν Χριστό ψυχὴ θὰ φανεῖ ἀπό τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἐκφράζεται, ἀπό τό πῶς συμπεριφέρεται, πῶς κινεῖται στό σπίτι, στήν ἐργασία, πῶς σχολιάζει, πῶς ἀντιδρᾷ.

Τὸ φῶς ἀποκαλύπτει ὅ,τι τὸ σκοτάδι κρύβει. Ἔτσι προειδοποιεῖ γιὰ τοὺς κινδύνους, βοηθεῖ στόν καθορισμὸ τῆς σωστῆς πορείας, διαλύει τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τοὺς ἀόριστους φόβους, δίνει στοῦ βῆμα ρυθμὸ καὶ σταθερότητα. Καί «τό φῶς ὑμῶν πρέπει νά λάμπει ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων», ἀποκαλυπτικά, παρηγορητικά, καθοδηγητικά.

Στὴν ἐποχὴ τῆς συγγραφῆς τῶν εὐαγγελίων ἡ λέξη «καλὸς» εἶχε εὐρύτερη ἔννοια ἀπὸ αὐτὴ πού ἔχει σήμερα. Δέν σήμαινε ἀπλῶς τὸ ἀντίθετο τοῦ «κακός». Τὸ «καλὸς» εἶχε ἀκόμη μέσα του τὴν ἔννοια τοῦ ωραίου, τοῦ ἐλκυστικοῦ, τοῦ χαριτωμένου.

Τὰ «καλὰ ἔργα» λοιπόν, πού ζητεῖ ὁ Χριστός ἀπὸ ἐμᾶς, δέν εἶναι μία ἀπλὴ ἐκτέλεση καθήκοντος, μία αὐστηρὴ ἀγαθοεργία, μία ψυχρὴ προσφορὰ βοήθειας. Ἔχουν ὁμορφιὰ εἶναι γεμάτα ἀγάπη, χάρις Θεοῦ καὶ χαρά. Ὅχι ἐξυπηρέτηση παγερῆ, εὐγένεια κατὰ παραγγελία, ἀλλὰ αὐθόρμητη, προσφιλεῖς καλωσύνη, γεμάτη φῶς στήν καρδιὰ καὶ στοῦ πρόσωπο. «Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων».

Ὅχι ὅμως γιά νά μᾶς προσέξουν, ὅχι μέ σκοπὸ τόν ἔπαινο καί τὴν ἀναγνώριση ἀπὸ

τούς ανθρώπους, ἀλλὰ τὴν δοξολογίαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ.